

нія лѣкарь на двойната си болѣсть двойното исцѣленіе. На дѣшевната єбо прощеніето на грѣховеты, „чадо ѡставляютсѧ тебѣ грѣси твой.“ на тѣлесната же исцѣленіето на разслабленіето, „востани, и возмій бдри твой, и иди въ дому твой.“ Дѣвѣ веши ки предлагамъ, слышателіе мои, да размыслите въ днешната Евангелска Исторіа, болестъ-та на болниѧтъ, и силата на лѣкарътъ. Разслабленъ, какво жално зрѣлище единъ человѣкъ! по-добрѣ да кажиж, той е единъ живъ образъ на единъ умрѣлъ человѣкъ, мртвецъ непогрѣбънъ, мртвецъ живъ, който отъ внатрѣ живѣе, зошото има само дыханіето, и отъ вси сѧ е умртвилъ, защото нѣма никакво движеніе, злочестъ, сложенъ отъ смерть, и отъ животъ! Той нѣма надѣжда ни на лѣкаръ, ни на лѣкарство: той не чака дрѹго осенъ єдна конечна смерть, којто го бы исцѣрила отъ неговата неисцѣлна болесть. И тамъ не е ли най-тѣжката отъ сичкыты болести? и при сичко това сѧ едно само слово, което мѣ говори нашътъ Спасителъ. „Востани, и возмій бдри твой, и иди въ дому твой.“ Разслабленніатъ сѧ стѣгнѣва, лѣгналіатъ става, недвижиміатъ ходи, полѣмртвіатъ оздравѣва сѧ голѣмо чудивленіе на онъя, които стоятъ на около, и глѣдатъ. „Воста ѿбіе, и вземи бдри свой, и зайде предъ всѣми, яко дивитисѧ, и славити Бога.“ И не е ли това исцѣленіе най-лесното отъ сичкыты? Това чудо, което стана очекидно въ немощъ-та на тѣлото, става невидимо въ немощъ-та на дѣшата. Помыслете отъ єдна страна єдна окаинна дѣша уловена отъ едно разслабленіе на оветхѣлъ отъ наукихъ грѣхъ, неподвижна къмъ добротѣтель-та, нечувствителна къмъ благодать-та, којто вѣдствѣва да умре сѧ вѣчна смерть. Помыслете пакъ отъ дрѹга страна силата, којто иматъ въ чистата на единъ дѣховенъ Отецъ тъмъ Божественны словеса на Спасителътъ. „Чадо ѡставляютсѧ тебѣ грѣси твой.“ Ез които тамъ дѣша сѧ въздигнѣва, освѣщавасѧ, и спасявасѧ въ вѣчніѧ животъ. Виждте тамо голѣмата тажестъ на смертніѧ грѣхъ, виждте тѣка голѣмата леснова на спасителното исцѣленіе. Единъ грѣшникъ вѣдствѣва на сѣкий часъ да падне въ лѣката, и това е най-тѣжката болесть на една человѣческа дѣша; само сѧ едно слово може да сѧ освободи отъ опасностъ-та, и това е най-лесното исцѣленіе на Божіата благодать. Тылъ дѣвѣ зарлаві, то есть, тажестъ-та на грѣхътъ, сирѣчъ, грѣхътъ; леснотата на исцѣленіето, което е прощеніето, ще бѫдатъ подлогътъ на